

ASIEL Buitenlandse honden vinden steeds moeilijker een thuis

'Pas toen Lefka vertrouwen voelde, kon ze zich uiten'

Zo'n schattig klein knuffeldier dat je iedere dag op een roze wolk laat leven. Dat denken veel eigenaren bij de aanschaf van een hond. Maar in de realiteit is dit niet altijd hoe het gaat, hoe goed je je ook hebt ingelezen. Chantal weet er alles van: zij haalde Lefka uit een Grieks asiel.



Zaanstad/Edam ■ Lefka wordt een jaar geleden gevonden op een van de Griekse stranden. Vol met infecties, meer dood dan levend. Ze belandt in het asiel waar Chantal (30) en haar vriend op dat moment voor een maand werken. Het stel reist met hun camper rond en denkt er over na om naast hun kat Ollie ook een hond te adopteren. Dat idee begint meer te leven als Lefka binnenkomt: op het eerste gezicht oogt ze lief, aanhankelijk en rustig, ook kenmerkend voor het ras. Wel wat last van verlatingsangst.

De rondreizigers winnen advies in bij de opvang, laten het idee bezinken en besluiten na aanvullend onderzoek over het ras - waarschijnlijk een mix van Cretan hound, Labrador en Jack Russell - de stap te wagen. Lefka mag met hen mee op avontuur. Het lijkt goed te gaan, tot ze meer vertrouwen begint te voelen. Ze hapt naar vreemde mensen, valt uit en jaagt de kat weg. Als Chantal en haar vriend even weggaan, begint ze hard te blaffen en te piepen. Het hondje kan niet alleen zijn. Voor de reizigers is dit het begin van een turbulente periode.



Het asiel van Dierenzorg Zaanstreek zit net als anderen opvangplekken vol.

FOTO PASCAL FIELMICH

Opvang vol

Het online platform Verhuisdieren.nl uit Edam start een maand geleden naar aanleiding van dit verhaal een oproep. De stichting verbindt honden aan nieuwe eigenaren, zo ook voor Lefka. Na corona zagen zij het aantal aanvragen voor een nieuw thuis flink oplopen, waaronder moeilijk plaatsbare huisdieren. De dierenopvangzittingen zitten vol, ook in deze regio, waardoor de huisdieren tussen wal en schip vallen.

Waar de stichting Verhuisdieren eerder maximaal tweeduizend honden op hun website had, stond de teller na de coronapandemie op drieduizend. Er is een groot probleem gaande, aldus oprichter en algemeen directeur Femke Pasquino-De Harde, waar meerdere partijen verantwoordelijk voor zijn. Zo zijn er fokkers die karaktereigenschappen niet zo nauw nemen, de buitenlandse stichtingen die dieren naar Nederland halen en lastig of niet kunnen aarden als huishonden, maar het ligt ook bij de eigenaren zelf.

Chantal belandt met Lefka in een 'malle medische molen', zoals ze het noemt. Ze bezoekt dierenartsen, gedragsdeskundigen en een hondentrainer, waar iedereen een andere mening heeft. „Waarschijnlijk was Lefka in het asiel zo bang,

dat ze bevroor. Toen ze vertrouwen voelde, kon ze zich uiten. Je zag de stress, de angst, een soort burn-out.” Ze kiezen daarom ervoor om een paar maanden op een Nederlandse boerderij in de middle of nowhere te wonen voor rust en structuur.

Hondentaal

Suze Steenberg uit Krommenie herkent het verhaal van Chantal. Onder professionals en eigenaren bestaat volgens haar veel onwetendheid over buitenlandse honden en het adopteren daarvan. Voor Suze was dit een reden om het platform 'Buitenlandse Hond InZicht' op te zetten, waar zowel hondenprofessionals als eigenaren terecht kunnen voor vragen, voorlichtingen en opleidingen.

Zelf spendeert ze jaren in buitenlandse asielen - en zet castratieprojecten op - om (straat)honden te observeren en beter te begrijpen. Soms zit ze tussen vijfhonderd honden. Ze leert de taal, maar ook dat het per ras, hond en zelfs per land kan verschillen wat hun behoeften zijn. „Ik vang nu een chihuahua uit Oekraïne op”, vertelt ze. „Iedereen denkt dan gelijk aan een knuffelhondje, met zo'n lief snoetje, maar deze specifieke hond zit daar totaal niet om te wachten.” „In coronatijd wilde iedereen een hond”, vervolgt Suze. „En baasjes

„Iedereen denkt bij een chihuahua gelijk aan een knuffelhondje, maar deze zit daar totaal niet op te wachten

onderschatten soms de verantwoordelijkheid die erbij komt kijken.” Ze onderscheidt hierbij twee eigenaren: „Ik zeg altijd, aan de ene kant heb je de Bang & Olufsen, zij doen onderzoek en denken goed na over welke hond bij hen past. Aan de andere kant heb je de Ali-expressers. Zij bestellen een hond, willen die morgen binnen hebben en als het niks is, sturen ze hem terug. Dat zag je veel tijdens corona.”

'Discriminatie'

Suze vindt dat eigenaren zich goed moeten verdiepen in het type hond en kijken wat bij hun eigen situatie past. Zo ziet een berghond er volgens haar schattig uit als die klein is, maar wanneer het ras ouder wordt, weegt de viervoeter veertig à vijftig kilo. „Een berghond houdt niet altijd van bezoek”, legt Suze uit, „hij is gewend om te bewaken en indringers zijn niet welkom. Als je thuis veel kinderen hebt rondlopen, is dit geen handig ras om te adopteren.”

Daarnaast houden eigenaren niet altijd rekening met de grenzen van een hond, waardoor die een hoge druk ervaart. „Ze willen soms bijvoorbeeld te snel en te lang wandelen, hun hond direct meenemen naar een hondenschool met andere honden of ontvangen veel visite.” Als de grenzen van een hond worden genegeerd, beginnen sommige te grommen of happen. Ze willen laten horen dat ze er geen zin in hebben en ook behoefte hebben aan ruimte.

Suze krijgt regelmatig vragen



Suze Steenberg richtte het platform 'Buitenlandse Hond InZicht' op.

FOTO MARCEL MOLLE

over opvang. Zelf heeft ze nu vier buitenlandse honden, maar meer ruimte dan dit kan ze niet maken. Ook zij ziet hoe opvangplekken schaars zijn geworden, vooral voor de buitenlandse hond en honden met gedragsproblemen. 'Discriminatie', volgens Suze, die niet altijd terecht is, want het grootste probleem ligt bij de broedfokkers. „Toen een fokker werd opgerold in Eersel moesten vierhonderd honden ineens een nieuw onderkomen krijgen.”

In sommige gevallen kan het opvangprobleem anders aflopen, zo weet ze. Laatst zocht een koppeltje een nieuw thuis voor hun tweejarige. Van een straathond met vrijheid woonde die ineens op drie hoog in Amsterdam, de hond kan niet alleen zijn. „Ze proberen van alles, maar komen in aanraking met de verkeerde gedragsdeskundigen. Uiteindelijk raken ze ten einde raad en laten de hond inslapen. Een tweejarige, dat is echt triest.”

Afweging

Volgens Hilda Beemster, manager van Dierenzorg Zaanstreek, is het een logische optelsom dat opvangplekken steeds voller raken. „Tijdens corona hebben tachtigduizend meer huishoudens een hond geadopteerd, dus komen er ook meer in de opvang.” Hun asiel kan tussen de dertig en vijftig honden plaatsen en heeft momenteel een wachtlijst van een halfjaar voor honden die veel tijd en aandacht vragen. Net als de meeste andere asielen in Noord-Holland, volgens

Hilda.

Het kost veel tijd en geld om honden met gedragsproblemen te trainen, te socialiseren en het te herplaatsen. Juist voor die specifieke groep heeft Dierenzorg Zaanstreek weinig middelen: alles moet van de collectebussen komen en een bijdrage van de vorige eigenaar. „Daardoor kunnen we soms de derde of vierde hond er niet meer bij nemen. Dat gaat ten koste van die andere honden en is niet eerlijk. Ja, we moeten een afweging maken.”

„We horen de meest schrijnende verhalen hier, maar we kunnen niet iedereen helpen”, vervolgt Hilda. „We raden aan om het eerst zelf te proberen en verwijzen eigenaren met een 'probleem' door naar hondenschool, gedragsdeskundige of een dierenarts, het kan ook een medische oorzaak hebben. Soms hebben eigenaren daar nog niet naar gekeken. Daar heb ik geen oordeel over, maar er zijn andere wegen die naar Rome leiden. Ik begrijp dat ze dat niet altijd weten.”

Hondenbewijs

Naast de eigenaren die meer verantwoordelijkheid moeten nemen, wil Hilda ook veranderingen zien aan de voorkant, bij de politiek. „Het lijkt me een goed idee om een hondenbewijs in te voeren voor iedere nieuwe eigenaar”, oppert ze. „Dat zij tijdens lessen kunnen ervaren of een hond bij hun leven past en wat er allemaal bij komt kijken. Zodat je niet hebt: 'De hond is nu anderhalf, het grom-

men is niet meer schattig, nu het geen pup meer is.' Of een vrouw van tachtig die een herdershond neemt, dat is niet zo handig.”

Volgens Femke van Verhuisdieren.nl moet er ook meer toezicht komen op de stichtingen die honden naar Nederland halen. „We zijn er een groot voorstander van om dieren uit het buitenland een kans te geven op een fijn leven

hier”, zegt Femke. „En het gaat ook bijna altijd goed, maar als het misgaat, is de impact groot. Er is nergens meer plek voor deze honden, een doorsnee asiel is traumatisch. De stress is nauwelijks voor hen te verwerken en het trauma wordt alleen maar groter.”

Dat weet Chantal als geen ander. Hoewel ze op een rustige, prikkelarme boerderij wonen, kan Lefka

nog altijd niet lang alleen zijn. Maximaal tien minuten. Ze proberen die tijd op te bouwen met hulp van verschillende hondenprofessionals, maar er verandert weinig. Chantal belt uiteindelijk 52 kleine opvangplekken in Nederland en 48 in Duitsland, allen hebben ze geen plek. Al die tijd stond Lefka ook op Verhuisdieren.nl. Na wat extra aandacht op sociale media komt er wat perspectief.

Inslapen

Er reageren negen families, waarbij een stel op een boerderij in de buurt van Hilversum een match lijkt. „Dit koppel werkt thuis en kunnen haar de structuur en rust bieden die ze nodig heeft”, vertelt Chantal. „Het gaat gelukkig beter met Lefka, maar dit voor ons was het een intense tijd. Mijn relatie ging, mede door de situatie, uit, de medisch onderzoeken kostten veel geld en een tijd lang woonde ik alleen met haar op de boerderij. Ik kreeg veel hulp van vrienden, maar je kan nauwelijks weg.”

„Met de kennis van nu zou ik het anders aanpakken, denk ik”, vervolgt Chantal. „Misschien meteen al op een rustige boerderij neerstrijken en de hond eerst een tijd laten wennen. In plaats van rondtrekken in een camper. Of ik ooit nog een hond neem? Nu roep ik keihard 'nee', maar dan zou ik eerst hem eerst een proefperiode mee naar huis nemen om te kijken of het past. We hebben geluk gehad dat we een plekje voor Lefka vonden, het kon ook anders aflopen.”



Lefka is waarschijnlijk een mix van Cretan hound, Labrador en Jack Russell. AANGELEVERDE FOTO

Tips adoptie en aanschaf

Wie meer informatie wil inwinnen over adoptie kan terecht bij Verhuisdieren.nl. In twee magazines schreef de stichting, met input van experts, over adoptie, angst en uitvalgedrag. Daarnaast startten ze de huisdieren-school, online cursussen waar onder meer Suze Steenberg van Buitenlandse Hond InZicht 'een goede start met je adoptiehond' aanbiedt. Eind november verschijnt ook haar boek, dat nu al te bestellen is: 'De buitenlandse hond: alles over adoptie en samenleven'. Dierenzorg Zaanstreek raadt aan om een hond onder begeleiding van een deskundige, die is geaccrediteerd, aan te schaffen. Zij werken samen met 'Yebo For Dogs'.